

പാനിയം — شماره چهار

اتحاد

Jeff Pippenger

2025-03-04

در تاریخ پانیوم، اتحادی میان آنتیوخوس مگنوس و فیلیپ مقدونی شکل گرفت. این نبرد به طور مستقیم از سوی آنتیوخوس علیه بطلمیوس پنجم کودک به اجرا درآمد، و فیلیپ از این جهت مشارکت داشت که جنگ او در دیگر بخش های قلمرو مانع از آن شد که سپاهیان دیگر برای یاری رساندن به پادشاه کودک مصر بیایند. این بدان معناست که پوتین، آخرین پادشاه جنوب—که به وسیله پادشاه کودک مصر نمونه سازی شده است (کودک از نظر نبوی به معنای آخرین نسل است)—به دست ترامپ، که با آنتیوخوس مگنوس نمایانده می شود؛ همان که بطلمیوس پنجم را در پانیوم شکست داد، و نیز چنان که ریگان اتحاد جماهیر شوروی را در ۱۹۸۹ شکست داد، مغلوب می گردد.

فیلپس یعنی «محبّ الخیل»، و «الخیل» ترمز إلى كلّ من القوة العسكرية والقوة الاقتصادية. فالخیل تجر المركبات الحربية ويركبها الجنود، كما تنقل البضائع إلى السوق. و«الخيل» رمز لـ«المركبات والسفن والفرسان»، وهو الرمز الرئيسي للولايات المتحدة في علاقتها بالوكالة مع ملك الشمال كما ورد في الآية الأربعين.

همپیمان ترامپ دو تمثیل در فیلیپ مقدونی و هیرودیس فیلیپ تترارخ دارد. چه هیرودیس فیلیپ باشد و چه فیلیپ مقدونی، این نماد کسی را معرفی می کند که قدرتی را که به واسطه قیصر یا به ترتیب آنتیوخوس به او عطا شده است، دوست می دارد. فیلیپ اسبان را دوست دارد، و یکی از این دو فیلیپ از مقدونیه بود؛ سرزمینی که در پادشاهی اسکندر کبیر نقشی مرکزی و بنیان گذارانه داشت.

په اُس کی آبائی سرزمین تھی، وہ بادشاہی جو اُس نے اپنے باپ، فلپ دوم، سے وراثت میں پائی، اور اُس کی وسیع سلطنت کے لیے نقطہ آغاز ثابت ہوئی۔ یونان کے شمالی حصے میں واقع، مقدونیه ایک ممتاز حیثیت رکھتا تھا، کیونکہ یہی وہ سیاسی اور عسکری مرکز تھا جہاں سکندر پیدا ہوا (پہلا میں، 356 قبل مسیح) اور پرورش پایا؛ اور اسی نے وہ ابتدائی وسائل، افرادی قوت، اور تنظیمی ڈھانچا فراہم کیا جنہوں نے اُس کی فتوحات کو ہمیز دی۔ خلاصہ یہ کہ مقدونیه سکندر کی بادشاہی کا مرکزہ تھا—اُس کا نقطہ آغاز، عسکری محرک، اور وہ خطہ جس نے اُس کی شناخت کو ایک مقدونی بادشاہ کے طور پر استوار رکھا، یہاں تک کہ اُس کی سلطنت اپنی سرحدوں سے بہت آگے تک پھیل گئی۔

مقدونیه نمایانگر ناحیہ شمالی پادشاہی چہارگانہ اسکندر است. ازاین رو، یکی فیلیپ حاکم ربع است، به معنای «یک چہارم»، و فیلیپ دیگر «یک چہارم» از چہار باد امپراتوری پیشین اسکندر است.

ഒരാളെ നിരസിക്കുന്നത് നിയമത്തെ ഹനിക്കാവാൻ നയിക്കുന്നത് ഹനിക്കാവില്ലേക്കും. പരതിനിധീകരിക്കുന്നത് നിരസിച്ചാലു ജയേഷ്ഠാവകാശം തന്നെ രക്തവംശം ഏശാവിന്നെ ചരിതരത്തിന്നെ നിയമജനതയുടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥിരീകരിക്കേണ്ടതിന്നു ക്കരിസ്തു, തന്നെ അത്യാരംഭത്തിൽ ഏശാവ് പരതീകമായി നിരസിക്കുന്നവരുടെ നിയമത്തെ ആ മരിച്ച പന്തർണ്ണസു നിയമജനതെ തിരഞ്ഞെടുത്ത തന്നെ ദൈവം. മാറുന്നത്

ഘട്ടത്തിൽ അതേ വിപുലീകരിക്കാനിരുന്ന ഗോത്രങ്ങളായി കർശിൻ, അവസാനം യിസ്രായേലിന്റെ പുരാതന. കലഹിച്ചു ഏശാവ് "രാജാവില്ല വേറെ ഞങ്ങളെക്കു കസെറല്ലാതെ "യഹൂദന്മാർ മുൻകൂട്ടി ഏശാവിൽ ആദിയിൽ, പരയ്യാപിച്ചപ്പോൾ എന്ന് അവസാനഘട്ട പരതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിന്റെ ഹരോദാവിന്റെ. മാറി യഹൂദജാതി പരതീകമായി യഹൂദന്മാരുടെയും ഏശാവിന്റെയും കുടുംബവംശാവലി ഒരു ആരംഭത്തിൽ—രൂപപ്പെട്ടതാണ് രക്തവംശങ്ങളാൽ പരതീകരിക്കപ്പെട്ടതും നിയമലംഘകനാൽ കലഹകാരിയായ നിയമജനതാൽ കലഹകാരിയായ ഒരു അവസാനത്തിൽ .രക്തവംശം ഒരു പരതീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ

തീക്കീസീവ്ചീന ദെൽഹിമാകു മരിയനു യീസേസു മഹനുഭൂമാകു പരീദു മഹനുഭൂമനി പരീദു ചക്രൻ കുമരലൽ മൂർഗുരു അതനി; വീർപ്പാകു പന്നുലനു ജീവീതലമു കീരീത്ത. പലിൻസ സമയമുന നീലാവ അതീവസു പരീദു കുമരലാകു സംകീർത്തികമു വംശമുചിത പരീദു വർകു മരണമു അയന സാൻഡി ജനനമു അയന വർജല ചീയലാടിന എൻകീ ചരീതരനു അ വീർപ്പാകു ു; വർതീസീർപ്പാകുചുചുനാൻഡി എൻഡാനു വർത്തികമു യൂദാലാ അയീതീ, ഗുർതീപ്പാകുചുചുനാൻഡി സാൻഡീനതലമു അ സാൻഡീനതലമു അ കീരപ്പാകു

इतहास के जन्म के मूसा प्रकार इस और, करवाई हत्या की बालको में प्रत्युत्तर के जन्म के यीशु ने महान हेरोद मार को हुए चुने प्रतज्जात उस बालहत्या पहली था। रहा कर हत्या की बालको मसिर जब, की पुनरावृत्त की थी। प्रयास का डालने मार को हुए चुने प्रतज्जात उसी से फरि भी बालहत्या अंतमि और, थी प्रयास का डालने का अनुभव एक" गीत "अनुसार के भवषियवाणी और, है गाते गीत का मेम्ने और मूसा हज़ार चवालीस लाख एक अनुभव समानान्तर जसिमें है रहते जीवति में काल ऐसे हज़ार चवालीस लाख एक है। करता प्रतनिधित्व की गर्भपात में अमेरिका राज्य संयुक्त को, 1973 जनवरी 22 एक से में समानान्तरों उन है। होते वदियमान 6लगभग में वर्षों उनचास के बाद उसके हुआ। प्रकट साथ के नर्णय के न्यायालय सर्वोच्च वाले देने अनुमति संघीय, थे सकते हो सम्मलिति में हज़ार चवालीस लाख एक जो, का अभ्यर्थियों संभावति ऐसे लाख 60 करोड़ गया। दया कर वध द्वारा के गर्भपात प्राप्त स्वीकृति

قدرت نماد نیروی نظامی است:

و آن وحشی را که دیدم، مانند پلنگ بود، و پاهایش چون پاهای خرس، و دهانش چون دهان شیر؛ و اژدها قدرت خویش، و تخت خویش، و اقتداری عظیم بدو بخشید. مکاشفه ۱۳:۱

اژدها، که همان روم بت پرست بود، سه چیز را برای پایت فراهم کرد، یعنی: «قدرت او، و تخت او، و اقتدار عظیم». در آیه دوازده، ایالات متحده، وحش زمین، به صورت موجودی تصویر شده است که تمامی «قدرت» وحشی را که پیش روی اوست به کار می برد. با این حال، واژه «قدرت» در آیه دو، واژه ای یونانی متفاوت از واژه ای است که در آیه دوازده به «قدرت» ترجمه شده است. در آیه دو، «قدرت» برابر است با G1722؛ به معنای در برابر روی کسی بودن (به صورت لفظی یا مجازی): در حضور (در منظر) کسی.

لفظ «قدرت» در آیه دوازده واژه ای یونانی دیگر است.

او در حضور آن وحش اول، تمامی اقتدار او را به کار می‌گیرد و زمین و ساکنان آن را وامی‌دارد که آن وحش اول را، که زخم مهلکش شفا یافته بود، پرستش کنند. مکاشفه ۱۳:۱۲

واژه «قدرت» G1832 در اینجا به این معناست: (از حیث توانایی) امتیاز؛ یعنی نفوذ و اگذارشده: اقتدار، صلاحیت قضایی، آزادی، قدرت، حق، قوت. واژه «قدرت» در آیه دوازدهم بیانگر آن است که وحش زمین، اقتدار و اگذارشده وحش دریاست—ایالات متحده نماینده نیابتی وحش دریاست. ایالات متحده تمامی اقتدار و اگذارشده وحش اول را اعمال می‌کند. در آیه دو، روم مشرک سه چیز به پایت داد. کلوویس در سال 496، در نبرد تولبیاک، توان نظامی و اقتصادی خود را به پایت بخشید. قسطنطین در سال 330 «تخت» امپراتوری را و اگذار کرد و یوستی‌نیان در سال 533، به موجب فرمانی، پاپ را اصلاح‌کننده بدعت‌گذاران و رئیس کلیساها معرفی کرد. کلوویس در سال 496 نمونه پیشگویانه ریگان در سال 1989 است. ریگان نمونه پیشگویانه ترامپ است.

به گفته گرگوری تورس (که نزدیک به یک قرن بعد می‌نوشت)، کلوویس در حال باختن نبرد بود و از سر استیصال، خدای کاتولیک را برای یاری فراخواند. همسر او، کلوتیلده، شاهدختی بورگوندی و کاتولیک بود که او را ترغیب می‌کرد از بت‌پرستی به مسیحیت بگردد. کلوویس نذر کرد که اگر پیروز شود، آیین کاتولیک را بپذیرد. ورق برگشت—خواه به سبب مداخله الهی و خواه بر اثر راهبرد نظامی—و کلوویس بر آلامانی‌ها غلبه یافت، پادشاهشان را کشت و نیروهایشان را پراکنده ساخت. او وفادار به نذر خود، به کاتولیسیم گروید و غسل تعمید یافت؛ واقعه‌ای که بنا بر سنت، تاریخ آن را روز کریسمس سال ۴۹۶ در رنس، به دست اسقف رمیژیوس (سنت رمی)، دانسته‌اند.

تبدیل او نقطه عطفی را رقم زد و کلوویس را در میان فرمانروایان ژرمن، نخستین پادشاه کاتولیک ساخت (برخلاف ویزیگوت‌ها یا استروگوت‌های مسیحی آریانی). این امر فرانک‌ها را با کلیسای روم همسو کرد و حمایت جمعیت گالورومی و پایت را برای او به ارمغان آورد. تعمید کلوویس غالباً «تولد فرانسه» به مثابه یک ملت کاتولیک به شمار می‌آید و آن را از دیگر پادشاهی‌های بربر که به آریانیسم یا بت‌پرستی پایبند بودند، متمایز می‌سازد. از این رو، کاتولیسیم از فرانسه با عنوان «نخست‌زاده کلیسای کاتولیک» و نیز «کهن‌سال‌ترین دختر کلیسای کاتولیک» یاد می‌کند.

هنگامی که کلوویس در سال ۴۹۶ نخستین قدرت نیابتی پاپی شد، نمونه‌ای از ریگان بود که در سال ۱۹۸۹ به قدرت نیابتی بدل گردید. در تاریخ ریگان و پاپ ژان پل دوم، اتحادی پنهانی به‌منظور سرنگون ساختن پادشاه جنوب شکل گرفت. از سال ۱۷۹۸ تا یکشنبه‌قانون، فاحشه‌ صور پنهان است، و او همان فاحشه‌ای است که ریشه‌های خود را تا مقدونیه، شمالی‌ترین پادشاهی، دنبال می‌کند. او پادشاه شمال است، به‌گونه‌ای نبوی پنهان، اما همچنان مدعی عصمت‌ناپذیری است.

پاپ همچنین نماینده «آنان که عهد را ترک می‌کنند» است؛ کسانی که هرچند از لحاظ نبوی در سراسر آن سه جنگ نیابتی پنهان‌اند، سرانجام در تاریخ نبرد پانیوم آشکار خواهند شد. در گذار از روم امپراتوری به روم پاپی، دانیال مشخص می‌سازد که روم بت‌پرست در مقام پادشاهی چهارم نبوت کتاب مقدس، به پایان دوران خود نزدیک می‌شد.

زیرا کشتی‌های کتیم بر ضد او خواهند آمد؛ از این رو اندوهگین شده، بازخواهد گشت و بر عهد مقدس خشم خواهد گرفت؛ و چنین خواهد کرد؛ بلکه باز خواهد گشت و با آنان که عهد مقدس را ترک می‌کنند، همدست خواهد شد. دانیال ۱۱:۳۰

در عبارت «آنان که عهد مقدس را ترک می‌کنند»، مقصود کلیسای کاتولیک است. کسانی که عهد مقدس را ترک می‌کنند، همان کلیسای مصالحه‌گر پرغامس در مکاشفه یوحنا می‌باشند؛ کلیسایی که بنا بر گفته پولس، پیش از آن که مرد گناه آشکار شود، دچار ارتداد می‌گردد. کاتولیسیم نماینده

کسانی است که عهد را ترک کرده‌اند؛ چنان‌که این امر در حمله‌ای که بر کلام خدا وارد شد، و نیز بر سبت روز هفتم، نمود یافته است؛ هر دوی اینها از زمان کنستانتین به بعد، به گونه‌ای تدریجی آماج حملات پی‌درپی قرار گرفتند. پیش‌تر در باب یازدهم نیز به «عهد» اشاره شده است.

و دل هر دوی این پادشاهان بر شرارت خواهد بود، و بر یک سفره به دروغ سخن خواهند گفت؛ اما کامیاب نخواهد شد، زیرا پایان هنوز در زمان معین خواهد بود. سپس او با ثروتی عظیم به سرزمین خود بازخواهد گشت؛ و دلش بر ضد عهد مقدس خواهد بود؛ و اعمالی عظیم به‌جا خواهد آورد، و به سرزمین خویش بازخواهد گشت. در زمان معین بازخواهد گشت و به سوی جنوب خواهد آمد؛ اما این بار مانند نخستین یا مانند واپسین نخواهد بود. دانیال ۱۱:۲۷-۲۹.

در این آیات، «او» به سرزمین خود بازمی‌گردد، و سپس بعدتر بار دیگر به سرزمین خود بازمی‌گردد. این دو بازگشت، نمایانگر دو پیروزی‌اند که سپس با یک «بازگشت» ظفرمندان به شهر روم دنبال شدند. نخستین، نبرد آکتیوم در سال ۳۱ پیش از میلاد بر ضد آنتونی و کلئوپاترا بود، و دومین، پس از ویرانی اورشلیم در سال ۷۰ میلادی رخ داد. «وقت معین» در این آیات، سال ۳۳۰ است که پایان «زمان» نبوی آیه بیست‌و‌چهار را مشخص می‌سازد؛ زمانی که معادل سیصد و شصت سال است.

آن دو پادشاه که بر یک سفره دروغ می‌گویند، این کار را پیش از «وقت معین» انجام می‌دهند، «زیرا که هنوز انتها در وقت معین خواهد بود». پرسشی که باید مورد توجه قرار گیرد این است که آیه هنگامی که می‌گوید: «آنگاه او با ثروتی عظیم به سرزمین خود بازخواهد گشت» چه معنایی دارد؟ آیا مقصود این است که در وقت معین، آنگاه او بازخواهد گشت؛ یا مقصود این است که چون آن دو بر سر سفره دروغ می‌گویند، آنگاه او بازخواهد گشت، و بنابراین این بازگشت پیش از وقت معین است.

اُوریا اسمیت این دو بازگشت را ۳۱ پیش از میلاد و ۷۰ میلادی شناسایی می‌کند، که نمایانگر تاریخی پیش از سال ۳۳۰ است، که همان وقت معین می‌باشد. اسمیت همچنین خاطرنشان می‌سازد که «بازگشت» آیه بیست‌ونهم پس از ۳۳۰ است، و آن‌گونه که بازگشت‌های پس از نبردهای آکتیوم و اورشلیم موفق بودند، موفق نیست. معنای این امر آن است که پیش از وقت معین، ملاقاتی رخ می‌دهد که در آن دروغ‌ها گفته می‌شود؛ و سپس یکی از آن دو پادشاه که در گفتن دروغ شریک بودند، با ثروتی عظیم بازمی‌گردد، آنگاه با عهد مقدس به مخالفت برمی‌خیزد، اعمالی انجام می‌دهد، و در سال ۳۳۰، که همان وقت معین است، بازمی‌گردد.

سپس به جنوب یورش می‌برد، اما این رویداد مانند نبرد آکتیوم یا ویرانی اورشلیم نخواهد بود. تاریخ سال ۷۰ میلادی در این آیات، پایان قوم برگزیده عهد خدا را به تصویر می‌کشد؛ قومی که در این بخش با عبارت «عهد مقدس» نمایانده شده است. در آیه سی‌ام، روم بت‌پرست با کسانی هم‌داستان است که عهد مقدس را ترک می‌کنند. سال ۷۰ میلادی پایان کامل اسرائیل باستانی تحت‌اللفظی به‌عنوان قوم عهد خدا بود، و آیه سی‌ام تاریخی را چهار سده پس از سال ۷۰ میلادی مشخص می‌سازد. کسانی که در تاریخی که در آیه سی‌ام بازنمایی شده، عهد را ترک می‌کنند، همان کسانی هستند که عهدی را که میان خدا و قوم مسیحی او برقرار شده است ترک کرده‌اند. روم پاپی همان کلیسایی است که در آیه سی‌ام به‌عنوان کسانی که عهد مقدس را ترک می‌کنند، نمایانده شده است.

زیرا کشتی‌های کتیم بر ضد او خواهند آمد؛ از این‌رو اندوهگین خواهد شد و بازخواهد گشت و بر عهد مقدس خشم خواهد گرفت؛ و چنین خواهد کرد؛ بلکه بازخواهد گشت و با آنان که عهد مقدس را ترک می‌کنند، هم‌داستان خواهد شد. دانیال ۱۱:۳۰

آیه بیست‌ونهم ما را به سال ۳۳۰ می‌رساند؛ زمانی که به‌عنوان وقت معین، با انتقال پایتخت به قسطنطنیه به‌وسیله قسطنطین، تحقق یافت. در آن نشانه راه، روم بت‌پرست به جنگی جنوبی

کشانده می‌شد که همچون آکتیوم و اورشلیم کامیاب نمی‌بود. سپس در آیه سی، روم بت‌پرست به وسیله گنسریک مورد هجوم قرار می‌گیرد؛ او جنگ دریایی خود را از کتیم آغاز کرد، که امروز به عنوان قرطاج شناخته می‌شود. این جنگ علیه روم بت‌پرست همچنین به مثابه شیپور دوم از هفت شیپور در کتاب مکاشفه نیز به تصویر کشیده شده است. چهار قدرت نخست آن شیپورها، روم غربی را تا سال ۴۷۶ به پایان رساندند. از میان آن چهار شیپور نخست، شیپور دوم، یعنی کشتی‌های کتیم، سخت‌ترین بود، زیرا گنسریک بر دریاها مسلط شد و ثروت امپراتوری خشکید.

او که از کشتی‌های کتیم رویارو شده و اندوهگین گشته است، باز می‌گردد و بر ضد عهد مقدس خشم می‌ورزد. این امر در تاریخ منتهی به اقتدار یافتن پاپیت در سال 538، از طریق جنگی بر ضد کلام خدا، به انجام رسید. پس از آن باز می‌گردد و با «آنان که عهد مقدس را ترک می‌کنند» هم‌فکری و تفاهم می‌یابد. این تعامل میان روم بت‌پرست و روم پاپی در سال 533 با فرمان یوستی‌نیان تحقق یافت. سپس آیه بعد، یعنی آیه سی‌ویک، ادامه می‌دهد که چگونه روم بت‌پرست «اندوهگین» شد. پولس در 2 Thessalonians تعلیم می‌دهد که روم بت‌پرست، پاپیت را از به دست گرفتن قدرت در سال 538 «باز می‌داشت». پس از آنکه به سبب حمله‌ای از دریاها که اقتصاد پادشاهی را ویران می‌سازد اندوهگین می‌شود، بر ضد عهد مقدس خشم می‌ورزد، و سپس با آنان که عهد را ترک می‌کنند هم‌فکری می‌کند. در آیات بعد، «بازوان» که نمایانگر قدرتی است که در سال 496 به وسیله کلویس به پاپیت داده شد، برمی‌خیزند و مقدس حصین را آلوده می‌سازند، که در تاریخ نمایانگر شهر روم بود؛ و سپس روم بت‌پرست، دین بت‌پرستی را (قربانی دائمی) از قلمرو برمی‌دارد و کاتولیسیسم را جایگزین آن می‌سازد، و آنگاه در سال 538 پاپیت را بر تخت می‌نشانند.

هنگامی که پاپیت در سال ۵۳۸ به قدرت رسید، هم شاهی نبوی و هم شاهی تاریخی فراهم آورد که در آیاتی که در نظر داریم بازنمایی شده‌اند. سال ۵۳۸ به واسطه سال ۳۱ پیش از میلاد و نبرد آکتیوم نمونه‌وار نشان داده می‌شود. در باب هشتم دانیال، آیه نهم، روم مشرک برای تصاحب تخت زمین سه مانع جغرافیایی را مغلوب می‌ساخت. نخست سوریه در شرق بود، سپس یهودا و اورشلیم، و پس از آن مصر در نبرد آکتیوم. روم پاپی نیز سه شاخ را از میان برمی‌داشت که سومی آن‌ها گوت‌ها بودند که در سال ۵۳۸ از شهر روم رانده شدند. روم مشرک و روم پاپی دو شاهد فراهم می‌آورند که نشان می‌دهند نبرد آکتیوم با سال ۵۳۸ منطبق است، و سال ۵۳۸ قانون یکشنبه را در ایالات متحده آمریکا به تصویر می‌کشد، آنگاه که روم مدرن با برتری مطلق فرمان می‌راند تا زمانی که مهلت فیض پایان پذیرد.

ما مروری بر آیات بیست‌وهفت تا سی‌ویک را به پایان رسانده‌ایم.

در مقاله بعدی، بر این آیات تمرکز خواهیم کرد و کار تطبیق این بخش را با تاریخ آیات یازده تا پانزده آغاز خواهیم نمود.